ΕΤΟΣ Ζ΄. ΛΕΜΗΣΣΩ ΚΥΠΡΟΥ 21 ΙΟΥΛΙΟΥ 1890 ΑΡ. 285.

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.

Ἐν Κύπρῳ . . . . . σελλίνια 8.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ . . . . . » 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.
Editor S. Χουρμουζιος.
Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΟΣ»
ἐδὸς Blondel ἀρ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ μὴ δημοσιευόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΝΑΝΗΨΩΜΕΝ ΠΛΕΟΝ.

Δὲν δυνάμεθα νὰ ἀρνηθῶμεν ὅτι κοινότητα δὲν ἀποτελοῦμεν καὶ ὅτι κοινωνία δὲν δικαιούμεθα νὰ ὀνομασθῶμεν. Ἄτομα πολλά, ναί, κατοικοῦντα ἐξ ἀνάγκης ἐπὶ τῷ αὐτῷ, ἐπὶ μιᾶς νήσου, ἔχοντα ἕκαστον μίαν διάφορον κεφαλήν, τῆς ὁποίας τὸ ἐμπεριεχόμενον καὶ καθ' ὕλην καὶ κατ' οὐσίαν καὶ κατὰ ποιὸν καὶ κατα ποσὸν, εἶνε ὅλως ἀλλοῖον ἐν ἑκάστῳ ἀτόμῳ, οὐδεμίαν σχέσιν ἀληθῆ, οὐδεμίαν συνάφειαν εἰλικρινῆ ἔχον μετὰ τῶν ἄλλων ὁμωνύμων του. Ἄτομα μὴ καταρτίσαντα εἰσέτι κοινωνίαν καὶ εἰλικρινῶς ἐργαζόμενα ὅπως μηδέποτε καταρτισθῇ τοιαύτη. Εἷς μόνον δεσμὸς διατελεῖ ὑπάρχων, ὁ οἰκογενειακὸς καὶ οὗτος ἀρκετὰ χαλαρούμενος ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, χάρις εἰς τὴν ἐλευθέραν ἀνατροφὴν καὶ εἰς τὰ πεπολιτισμένα ἤθη δι' ὧν ἠρξάμεθα ποτίζοντες τὴν νεωτέραν γενεάν.

Ἡ καλπάζουσα αὕτη κοινωνικὴ φθίσις εἶνε τὸ σκοτεινὸν σημεῖον ἀφ' οὗ θὰ ἐξέλθῃ ἡ καταστροφή, εἶνε τὸ ζοφερὸν ἄντρον ἀφ' οὗ ἐξέρχονται πνοαὶ θανατηφόροι καὶ δι' αὐτὸ, περίφοβον καὶ ἔμφροντι πρέπει νὰ στρέφηται διηνεκῶς πρὸς αὐτὸ τὸ βλέμμα. Εἶνε χορδὴ βαρεῖα, δυσαρέστως λίαν ἠχοῦσα, ἣν ὅμως δὲν θὰ παύσωμεν κρούοντες ἄχρις οὗ κατορθώσωμεν νὰ ἐξάξωμεν ἐξ αὐτῆς μέλος γλυκὺ καὶ ἐναρμόνιον.

Μόνον σημεῖον καθ' οὗ τανύονται ἀδιακόπως τὰ φαρμακερὰ βέλη μας, καθ' οὗ γυμνάζεται διηνεκῶς τῆς γλώσσης μας ἡ τραχύτης καὶ τοῦ καλάμου μας ἡ δριμύτης, εἶνε ἡ Κυβέρνησις καὶ μόνη ἡ Κυβέρνησις, ἥτις δὲν μᾶς πλουτίζει, δὲν μᾶς ἐκπαιδεύει, δὲν μᾶς προάγει ὑλικῶς, δὲν μᾶς καταρτίζει ἐθνικῶς, δὲν μᾶς προκόπτει ἠθικῶς. Τὰ πάντα ἀναμένομεν ἐξ αὐτῆς, ἣν ἀποκαλοῦμεν ἀλλόφυλον, ἀλλόγλωσσον, ἀλλόθρησκον, ἡμεῖς δὲ βραδεῖς καὶ ἀκίνητοι ὡς λίθοι οὐδὲν ἐνεργοῦμεν, περὶ οὐδενὸς σκεπτόμεθα. Ὑποσκάπτομεν ἡμεῖς αὐτοὶ τὰ θεμέλια τῆς οἰκίας μας καὶ παραπονούμεθα κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ὅτι δὲν φροντίζει περὶ τῆς στερεότητος τῆς στέγης. Ἀφίνομεν ἀπότιστον τὸ δένδρον τῆς προόδου καὶ εὐτυχίας μας καὶ μεμφόμεθα τὴν Κυβέρνησιν ὡς ἀμελοῦσαν τὴν περιποίησιν τῶν κλάδων. Ἰδοὺ ἡ μόνη ἀλήθεια μ' ὅλην τὴν πικρίαν της, καὶ ἐὰν δὲν ἔχῃ οὕτω τὸ πρᾶγμα βαλέτωσαν καθ' ἡμῶν λίθον οἱ τἀναντία ἐν ἐπιγνώσει φρονοῦντες.

Ὁμοφωνία, σύμπραξις καὶ συνεργασία, τὰ μόνα προσόντα τὰ διακρίνοντα τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὰ λοιπὰ ζῶα, τὰ χαρακτηρίζοντα πᾶσαν κοινωνίαν δρῶσαν πρὸς τὸ καλὸν καὶ τὴν πρόοδον, εἶνε πράγματα καθ' ὁλοκληρίαν ἄγνωστα παρ' ἡμῖν καὶ δυσνόητα· εἶνε προσόντα ἄλλων κοινοτήτων, τόσον μακρὰν ἀπεχουσῶν ἀφ' ἡμῶν, ὥστε οὐδὲ τὸ ἀμβλύ μας βλέμμα δὲν δύναται νὰ τὰς ἴδῃ, ἔστω καὶ πρὸ ἡμῶν, παρ' ἡμῖν καὶ κύκλῳ ἡμῶν εὑρισκομένας. Σχέσις μετ' ἀλλήλων καὶ σύμπραξις ὑφίσταται μόνον ὅταν καὶ ἐνόσῳ πρόκειται συναλλαγή τις, ἀφορῶσα καθαρῶς τὸ ἀτομικὸν ὑλικὸν συμφέρον. Ὦ! τὸ κατηραμένον τοῦτο ὑλικὸν συμφέρον εἶνε ὁ μόνος πολικὸς ἀστὴρ ὁ ὁδηγῶν ἡμᾶς ἐν τῷ πελάγει τοῦ βίου, εἶνε τὸ μόνον γλυκὺ σημεῖον πρὸς ὃ ἀεννάως διευθυνόμεθα, εἶνε ὁ μόνος ποθητὸς λιμὴν πρὸς ὃν διηνεκῶς ἔχομεν ἐστραμμένον τὸ πηδάλιον. Μακρὰν πρὸς Θεοῦ πᾶν κοινὸν συμφέρον, πᾶσα ὑπὲρ τῶν κοινῶν μέριμνα, ὅταν αὕτη δύναται νὰ ἐνοχλήσῃ ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστον τὸ ἀτομικὸν συμφέρον. Ἰδοὺ τὸ ἀληθὲς αἴτιον τῆς νωθρότητος, τῆς ἀναλγησίας, τῆς στασιμότητος καὶ συνεπῶς τῆς κακοδαιμονίας μας.

Περὶ οὐδενὸς ζητήματος συσκεπτόμεθά ποτε καὶ οὐδενὸς κοινωνικοῦ ζητήματος ἐπιδιώκομέν ποτε τὴν λύσιν· καὶ ὅμως εἴμεθα ἄξιοι καλλιτέρας τύχης· πῶς; διότι φωνάζομεν.

Ἐὰν πρὸς στιγμὴν ἦτο δυνατὸν ἡ Κύπρος νὰ ἐνσωματωθῇ καὶ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον ἡμῶν ὡς μία ὡραία νέα, τῆς ὁποίας ἡ μεγαλοπρέπεια, συγκρουομένη μὲ τὴν πενιχρὰν ἐνδυμασίαν, θὰ ἐμαρτύρει ὁποίου μεγαλείου ἐγένετο ἔκπτωτος, καὶ ἐκάλει ἐνώπιόν της τοὺς ἄρχοντάς της καὶ τοὺς υἱούς της, ἂς φανταθῇ ἕκαστος πόσον ὀλίγον θὰ ἐπετίμα τοὺς ἄρχοντάς της καὶ πόσον πικρῶς θὰ προσέβαλλε τοὺς υἱούς της.

Ἅμα τῇ ἐμφανίσει της γονυκλινεῖς θὰ ἐκύπτομεν ἐνώπιόν της, ἐὰν ὅμως μᾶς ἠρώτα: τί ἐπράξατε ὑπὲρ ἐμοῦ δηλ. ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν ἐθνικῶς;—Τί; θὰ τῇ ἐλέγομεν, δὲν ἀκούεις πόσας φορὰς κατ' ἔτος φωνάζομεν «Ζήτω ἡ Ἕνωσις»;—Τί ἐπράξατε ὑπὲρ ἐμοῦ, δηλ. ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν θρησκευτικῶς;—Καὶ δὲν βλέπεις πόσα θρησκευτικὰ καὶ ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα ἐβάλαμεν ἐμπρὸς μὲ τὸ βούνευρον;—Τί ἐπράξατε ὑπὲρ ἐμοῦ δηλ. ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν ἐκπαιδευτικῶς καὶ ἠθικῶς;—Καὶ δὲν ἀκούεις ἢ δὲν βλέπεις ὁποία ἠθικὴ κατεκάλυψε τὴν νῆσον;—Τί ἐπράξατε ὑπὲρ ἐμοῦ δηλ. ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν φιλανθρωπικῶς;—Ὦ! ἐνταῦθα θὰ στρέψωμεν τὰ νῶτα τῇ λάλῳ γραίᾳ, διότι ὀλίγον κατ' ὀλίγον θὰ ἐγγίσῃ καὶ εἰς τὸ βαλάντιόν μας καὶ τότε ἐρρέτωσαν καὶ ἐθνισμὸς καὶ θρησκεία καὶ παιδεία καὶ ἀνατροφὴ πρὸ ἑνὸς μικροῦ τοῦ βαλαντίου σεισμοῦ.

Ἀνανήψωμεν πρὸς Θεοῦ, διότι εἶνε αἴσχος πλέον!

ΠΕΡΙ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ ΚΑΡΔΙΑΣ, ΩΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΩΤΑΤΟΥ ΜΕΣΟΥ ΠΡΟΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΝ ΤΗΣ ΠΑΡ' ΗΜΙΝ ΠΑΡΑΤΗΡΟΥΜΕΝΗΣ ΗΘΙΚΗΣ ΚΑΧΕΞΙΑΣ.

(Ἐκ τῆς «Ἀναπλάσεως»).

Κύριε συντάκτα τῆς «Ἀναπλάσεως».

Ἡ παροῦσα διατριβὴ πραγματεύεται περὶ ζητήματος σπουδαιοτάτου, ἀνήκοντος μεταξὺ τῶν ἀντικειμένων τῆς ἡμερησίας, ὡς λέγουσι, διατάξεως, ἤτοι πραγματεύεται περὶ τῶν αἰτίων τῆς σήμερον μαζιζούσης τὴν ἡμετέραν κοινωνίαν ἠθικῆς κακοξίας καὶ περὶ τῶν μέσων τῆς τούτων ἄρσεως. Ἐὰν εὕρηται αὐτὴν, ἐνέχουσάν τι ἄξιον λόγου, παρακαλῶ ὅπως τὴν δημοσιεύσητε ἐν τῷ ἀξιολόγῳ ὑμῶν Περιοδικῷ, ὅπερ ἔχετε τὴν καλωσύνην νά μοι ἀποστέλλητε.

Δὲν ἀγνοεῖτε βεβαίως, κύριε συντάκτα, ὅτι ἡ ἡμετέρα Κοινωνία ἔφθασεν ἐπ' ἐσχάτων εἰς τὸν ἔσχατον βαθμὸν τῆς ἠθικῆς ἐξαχρειώσεως. Δὲν παρέρχεται ἡμέρα χωρὶς ν' ἀκούσωμεν καὶ χωρὶς ν' ἀναγνώσωμεν ἐν ταῖς ἐφημερίσι σωρείαν αὐτοκτονιῶν, ἐμπρησμῶν, κλοπῶν, ληστειῶν, λιποδυσιῶν, φόνων, ἀπαγωγῶν καὶ ἄλλων φοβερῶν ἐγκλημάτων, ἅτινα φρίκην ἐμποιοῦσιν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ταῦτα ἀκουόντων ἢ ἀναγινωσκόντων. Οἱ φόνοι μάλιστα, οἱ ἐν Ἑλλάδι καθ' ἑκάστην διαπραττόμενοι, ὑπερβαίνουσι κατὰ τὸν ἀριθμὸν τοὺς παρὰ πᾶσι τοῖς ἄλλοις ἔθνεσι, καὶ αὐτοῖς ἔτι τοῖς βαρβαρωτάτοις, συμβαίνοντας. Ποῦ ἠκούσθη πρὸς Θεοῦ ἐν ἑτέρῳ ἔθνει, μόλις ἀριθμοῦντι πληθυσμὸν 2,000,000 ἀνθρώπων, νὰ φονεύωνται καθ' ἑκάστην κατὰ μέσον ὅρον 5—6 ἄτομα; Ποῦ ἀλλαχοῦ ἠκούσθη μεταξὺ 2,000,000 κατοίκων νὰ ἐκλείπωσι κατ' ἔτος περὶ τὰς 2,000 ἕνεκα δολοφονιῶν; Οὐδαμοῦ ἀλλαχοῦ εἰμὴ μόνον ἐν Ἑλλάδι. Φρίκη καταλαμβάνει τὸν ἄνθρωπον, ὅταν συλλογισθῇ ἐπισταμένως τὰς συνεπείας τοιούτου φοβεροῦ ὀλέθρου. Ἡ ἀπώλεια 2,000 κατ' ἔτος δολοφονουμένων συνεπάγεται τὴν

κατ' ἔτος φυλάκισιν ἢ τὴν φυγάδευσιν ἑτέρων 2000 δολοφόνων, ἑπομένως συνεπάγεται κατ' ἔτος, ἂν ὄχι τὴν τελείαν καταστροφήν, τοὐλάχιστον τὴν σπουδαιοτάτην ζημίαν 4000 οἰκογενειῶν, ἀναγκαζομένων νὰ στερηθῶσι τῶν ἑαυτῶν συντηρητῶν καὶ προστατῶν. Κατὰ ταῦτα ἡ πατρὶς σερεῖται κατ' ἔτος 4000 ἀνδρῶν ἕνεκα δολοφονιῶν. Πόσον δὲ αὕτη μεγάλως ἐντεῦθεν ζημιοῦται, εὐκόλως δύναταί τις νὰ εἰκάσῃ, ἐὰν ἀναλογισθῇ ὅτι οἱ τετρακισχίλιοι οὗτοι, οἱ ἄχρηστοι τῇ πατρίδι ἀποβαίνοντες, ἀνήκουσι συνήθως εἰς τὴν ρωμαλαιοτέραν καὶ παραγωγικωτέραν ἡλικίαν, καθ' ἣν ἠδύναντό καὶ τὸν πληθυσμὸν σπουδαίως νὰ ἐπαυξήσωσιν, οἰκογενειάρχαι γινόμενοι, καὶ τὸ ἔδαφος νὰ καλλιεργήσωσι καὶ τὴν βιομηχανίαν νὰ προαγάγωσι καὶ τὸ κράτος ὡς σρατιῶται νὰ περιφρουρήσωσιν ἢ ἄλλως πως νὰ ὠφελήσωσιν. Ἐὰν δέ τις πρὸς τούτοις ἀναλογισθῇ ὅτι πολλάκις αἱ δολοφονίαι ἔχουσιν αἰτίας ὅλως ἀσημάντους ἢ ~~καὶ γελοίας, ὡς~~ λόγου χάριν τὴν ἀποκοπὴν ἑνὸς σύκου, τὴν καθυσέρησιν μιᾶς δεκάρας, ἢ ἐν ἁπλοῦν στραβοκύταγμα, κινδυνεύει, μὰ τὴν ἀλήθειαν, νὰ παραδεχθῇ ὅτι θεομηνία τις ἐπέπεσε κατὰ τοῦ ταλαιπώρου τούτου ἑλληνικοῦ λεγομένου ἔθνους.

Τούτων οὕτως ἐχόντων δικαίως ὁ συντάκτης τῆς «Ἀκροπόλεως» ἤγειρε τὸ ζήτημα: «Τίς ἄρα ἡ αἰτία τῆς τοιαύτης ἡμῶν ἠθικῆς κακεξίας καὶ τίνα τὰ μέσα τῆς ταύτης θεραπείας». Τὸ ζήτημα τοῦτο, ὂν ἓν ἐκ τῶν σωτικωτάτων τῆς πολιτείας ζητημάτων, (διότι ἅπτεται ἀμέσως τῆς ὑπάρξεως αὐτῆς) πρέπει νὰ ἐξετασθῇ ὑφ' ὅλας τὰς ὄψεις. Ἕκαστος πολίτης ὀφείλει νὰ εἴπῃ ἐλευθέρως τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, ὅπως ἐκ τῆς συζητήσεως τῶν διαφόρων γνωμῶν εὑρεθῇ ἡ ἀλήθεια. Τὸ ζήτημα περὶ τῆς ἠθικῆς ἡμῶν κατασάσεως ἔπρεπε καθ' ἡμᾶς νὰ προταχθῇ παντὸς ἑτέρου ζητήματος ἐν ταῖς τοῦ Ἑλληνικοῦ βουλευτηρίου συζητήσεσιν. Οἱ πατέρες τοῦ Ἔθνους πρὸ παντὸς ἄλλου ἔπρεπε νὰ βουλεύωνται περὶ βελτιώσεως τῆς ἠθικῆς ἡμῶν κατασάσεως, ἧς ἄνευ ἀποβαίνουσι μάταια πάντα τὰ ἄλλα βουλεύματα καὶ πᾶσαι αἱ ἄλλαι νομοθετικαὶ αὐτῶν διατάξεις καὶ ἀποφάσεις.

Μέχρι τοῦδε πολλοὶ ἀξιότιμοι καὶ φιλοπάτριδες κύριοι ἐδήλωσαν ἐν διαφόροις ἐφημερίσι, καὶ μάλιστα ἐν τῇ «Ἀκροπόλει», τὴν ἑαυτῶν γνώμην περὶ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ζητήματος. Καὶ οἱ μὲν ἀπέδωκαν τὴν ἠθικὴν ἡμῶν κακεξίαν εἰς τὴν ἔλλειψιν θρησκευτικῆς ἀνατροφῆς, οἱ δὲ εἰς τὴν ἔλλειψιν ὀρθῆς ἐν τῷ σχολείῳ διδασκαλίας, οἱ δὲ εἰς τὴν ὑφισαμένην ὁπλοφορίαν, οἱ δὲ εἰς τὸ ἐπικρατοῦν πολιτικὸν σύστημα, οἱ δὲ ἀλλαχοῦ. Ἄρα κατὰ τοὺς μὲν θεραπεύεται τὸ κακὸν διὰ τῆς θρησκευτικῆς μορφώσεως τοῦ λαοῦ, κατὰ τοὺς δὲ δι' ὀρθοτέρας ἐν τῷ σχολείῳ διδασκαλίας, κατὰ τοὺς ἄλλους διὰ τῆς ἀρσεως τῆς ὁπλοφορίας ἢ διὰ τῆς μεταβολῆς τοῦ ἐπικρατοῦντος πολιτικοῦ καὶ διοικητικοῦ συσήματος. Ἡμεῖς χωρὶς ν' ἀρνηθῶμεν τὴν ἐν πολλοῖς ὀρθότητα τῆς γνώμης τῶν τελευταίων, συντασσόμεθα μᾶλλον τῇ γνώμῃ τῶν πρώτων, ἣν θέλομεν πειραθῇ νὰ διατυπώσωμεν σαφέσερον καὶ συσηματικώτερον.

Καθ' ἡμᾶς ἡ κυριωτέρα αἰτία τῆς ἠθικῆς ἡμῶν ἐξαχρειώσεως εἶναι ἡ ἑξῆς: Ἐξετοπίσθη ὁ ἀκρογωνιαῖος λίθος, ἐφ' οὗ σηρίζεται τὸ ἠθικὸν οἰκοδόμημα, ἤτοι ἐξετοπίσθη ὁ Θεὸς ἐκ τῆς καρδίας τῶν πολιτῶν, ἕνεκα τῆς παραμελήσεως τῆς θρησκευτικῆς ἀνατροφῆς τῶν νέων. Ἄρα καὶ τὸ κυριώτερον μέσον τῆς ἄρσεως τῆς ἠθικῆς κακεξίας εἶναι καθ' ἡμᾶς τὸ ἑξῆς: «Ἐπάνοδος τοῦ ἀκρογωνιαίου λίθου τοῦ ἠθικοῦ οἰκοδομήματος εἰς τὴν θέσιν του· ἤτοι ἐνθρόνισις τοῦ Θεοῦ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πολιτῶν, διὰ καταλλήλου θρησκευτικῆς τῶν νέων ἀνατροφῆς.

Ὁ Θεὸς εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις ἔχει ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν αὐτοῦ καὶ προστασίαν τὰς ὑψίστας ἰδέας ἢ τὰ διάφορα εἴδη τοῦ ἀγαθοῦ, τουτέστι τὴν ἀγάπην, τὴν τιμήν, τὴν δικαιοσύνην, τὴν φιλανθρωπίαν, τὴν σωφροσύνην καὶ τὰς λοιπὰς ἀρετάς, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὸ ἠθικὸν οἰκοδόμημα πάσης κοινωνίας, ἐφ' ὧν τηρίζεται ἡ εὐδαιμονία παντὸς ἔθνους καὶ παντὸς ἀτόμου. Ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τῆς διανοίας αὐτοῦ καὶ τῆς καρδίας τὸν Θεόν, τότε θέλει συναφαιρέσει κατ' ἀνάγκην καὶ τὴν περὶ μελλούσης ζωῆς, ἑπομένως καὶ τὴν περὶ μελλούσης ἀνταποδόσεως κατὰ τὰ ἑκάστου ἔργα πίσιν. Θνητόψυχος δὲ γινόμενος, θέλει θεωρεῖ ἅπασαν τὴν τοῦ ἀνθρώπου ὕπαρξιν περιοριζομένην ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς γῆς. Ὁ ἄθεος δὲ ἢ ἄθρησκος ἄνθρωπος, ἑπομένως ὁ μὴ παραδεχόμενος ψυχὴν ἀθάνατον καὶ μέλλουσαν ἀνταπόδοσιν, οὐδένα εὑρίσκει λόγον νὰ ὑπακούῃ εἰς τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεως, τὴν ἐπιτάττουσαν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀγαθοῦ. Ἀφοῦ, λέγει, δὲν ὑπάρχει Θεός, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει ψυχὴ ἀθάνατος καὶ μέλλουσα ἀνταπόδοσις, πρὸς τί νὰ μὴ ἀπολαμβάνω δι' αἰωνοβήποτε μέσων τὰς ἡδονὰς τοῦ παρόντος βίου, εἰς ὃν περιορίζηται ἡ ὕπαρξίς μου; Διὰ τί νὰ μὴ κλέπτω, ὅταν δὲν ἔχω τὰ μέσα τῆς ἐπιγείου ὑπάρξεώς μου; Διατί νὰ μὴ ἀτιμάζω τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον μου, ὅταν αἰσθάνωμαι ὄρεξιν καὶ εὑρίσκω τὴν κατάλληλον εὐκαιρίαν; Διατί νὰ μὴ φονεύω τὸν ἐχθρόν μου, κατὰ τοῦ ὁποίου ἡ καρδία μου εἶνε ἐξηρεθισμένη; Τιμή, δικαιοσύνη, σωφροσύνη, φιλανθρωπία καὶ πᾶν ὅ,τι καλεῖται ἀρετή, εἶναι ἀφηρημέναι ἔννοιαι, ὅλως κεναί, μηδεμίαν πραγματικὴν ὑπόσασιν ἔχουσαι καὶ οὐδεμιᾶς ἰσχυρᾶς δυνάμεως τυγχάνουσαι τῆς ἐπιβλέψεως καὶ προσασίας. Ἐμπρὸς λοιπόν, φάγωμεν καὶ πίωμεν· αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν. Οἱονδήποτε ἔργον καὶ ἂν πράξωμεν ἐνταῦθα, οὐδένα ἔχομεν νὰ φοβηθῶμεν εἰμὴ τὸν νόμον. Ὅλη ἄρα ἡ προσοχὴ ἡμῶν πρέπει νὰ ἦναι ἐσραμμένη εἰς τὸ πῶς νὰ διαφύγωμεν τὴν ἐκ τοῦ νόμου τιμωρίαν. Τοιαῦτα λέγει καθ' ἑαυτὸν καὶ οὕτω δικαιολογεῖ τὰς κακάς του πράξεις ὁ ἄθεος καὶ ὁ θνητόψυχος ἄνθρωπος, ὁ μηδεμίαν προσοχὴν δίδων εἰς τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεως, θεωρῶν αὐτὴν ὡς φυσικήν τινα κατάσασιν, προελθοῦσαν ἐξ ἐπικρατουσῶν προλήψεων καὶ δεισιδαιμονιῶν.

(ἀκολουθεῖ).

Ἀριστείδης Κ. Σπαθάκης.

Σ. Σ. Ταῦτα ἐθεωρήσαμεν καλὸν νὰ ἀναδημοσιεύσωμεν ἐκ τοῦ λαμπροῦ περιοδικοῦ «Ἀναπλάσεως» ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν καὶ παρ' ἡμῖν διαφαίνεται ἀκατάσχετος ροπὴ πρὸς τὴν ἐγκληματικότητα καὶ τὴν γενικὴν ἐξαχρείωσιν.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἐν τῷ Λυκείῳ τῆς πριγκηπίσσης Ἑλένης ἐν Ἤλιγκ συνῆλθεν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Ἐπισκόπου Οὐακεφήλδ πολυάριθμος ὁμήγυρις, ὅπως σκεφθῇ περὶ προαγωγῆς τῆς ἐν Κύπρῳ ἐκπαιδεύσεως, ἀπεφασίσθη δ' ἡ ἐν τῇ νήσῳ ἵδρυσις ἀνωτέρου Παρθεναγωγείου διὰ συνεισφορῶν.

*
* *

Ἐν διαστήματι 2 περίπου μηνῶν ἔχομεν 6 πυροβολισμοὺς ἐπὶ προθέσει φόνου εἰς τὴν ἐπαρχίαν μας, ὧν ὁ εἷς θανατηφόρος. Πρώτη ἐτουφεκίσθη μία ὀθωμανὶς ἐν Αὐδήμῳ, κατὰ λάθος, διότι ἡ βολὴ ἦτο προωρισμένη διὰ τὸν σύζυγόν της, κατὰ τὸν μαστόν. Δεύτερος ἐτουφεκίσθη εἷς ὀθωμανὸς ἐξ Ἁγίου Θωμᾶ κατὰ τα νῶτα. Τρίτος ὁ ἐκ Φασούλας Ὀθωμανός. Τέταρτος, Χριστιανός τις ἐκ τοῦ χωρίου Ποταμιοῦ. Πέμπτος, Χριστιανός τις ἐκ Πέρα Πεδίου, μεταξὺ τούτου καὶ τοῦ χωρίου Κουκᾶς, ὅστις καὶ ἀπέθανε καεὶς. Ἕκτος, Χριστιανός τις ἐκ τοῦ χωρίου Βουνίου, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἀπώλεσε δὲ τὸν ἕνα ὀφθαλμόν. Πάντες οἱ ἄλλοι ἐθεραπεύθησαν ἐν τῷ νοσοκομείῳ τῆς πόλεως, πλὴν τοῦ πέμπτου ὅστις ὡς εἴπομεν ἀπέθανε καὶ τοῦ ἕκτου ὅστις νοσηλεύεται ἔτι καὶ δὲν παρέχει ἐλπίδα θεραπείας. Εἰς οὐδεμίαν ἄλλην Ἐπαρχίαν συμβαίνουσι τόσοι φόνοι ὅσον εἰς τὴν Ἐπαρχίαν μας.

*
* *

Ἀποτυχούσης ὡς εἰκὸς τῆς κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ὁρισθείσης συνελεύσεως τῶν συντελεστῶν τῶν σχολείων πρὸς ἐκλογὴν νέας Ἐφορίας, ὁρίσθη νὰ γείνῃ ἐκλογὴ τῇ αὔριον Κυριακῇ.

*
* *

Κατὰ τὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα πᾶν πλοῖον προερχόμενον ἐξ Ἱσπανίας ἢ τῶν Βαλεαρίδων νήσων, ὀφείλει, ἐὰν καθ' ὁδὸν δὲν ἐτέλεσέ που κάθαρσιν, νὰ τελέσῃ δεκαήμερον τοιαύτην ἐν τῷ λοιμοκαθαρτηρίῳ Λάρνακος.

*
* *

Ἀπὸ τῆς 1 Αὐγούστου (ἔ. ν.) ὁ ἐκοψαν τὰς ἐργασίας των τὰ δικαστήρια μέχρι τῆς 1 Σεπτεμβρίου.

*
* *

Ὁ γέρων Ὄλυμπος ἤρξατο πάλιν ἕλκων περὶ ἑαυτὸν ἐρωτοτρόπως πολλοὺς τοὺς ἐραστάς, οἵτινες ὅμως ὀφείλουν νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν των τὰς γεροντικάς του ἰδιοτροπίας, διότι ἐνίοτε καὶ αἴφνης τοὺς κάμνει μὲ τὰς βροχὰς καὶ μὲ τὰς ψύχρας νὰ νομίζωσι τὸν Ἰούλιον διὰ Ἰανουάριον, ὡς δὶς καὶ τρὶς ἔπραξε μέχρι τοῦδε.

*
* *

Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ὁ Α. Μακαριότης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐξῆλθεν εἰς τὴν συνήθη ἀνὰ τὴν Ἐπαρχίαν περιοδείαν του, ἀρχόμενος ὡς συνήθως ἀπὸ τῆς Κυθραίας, θὰ περιοδεύσῃ δὲ ἐφέτος τὴν Καρπασίαν καὶ τὴν Μεσαορίαν.

*
* *

Εὑρίσκονται εὐτυχῶς εἰσέτι μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ καλοὶ Χριστιανοί, οἵτινες τὴν θρησκείαν ὡς φαεινὸν ἀστέρα ἔχοντες ὁδηγὸν, ἐπιδίδονται μετὰ ζήλου πρὸς ἀποπεράτωσιν καλῆς τινος πράξεως. Ὁ ἐξ Ἁγ. Συλᾶ κ. χ΄ Σάββας Ἀργυροῦ, ἀφοῦ ἐδαπάνησεν πᾶν ὅ τι εἶχε καὶ πᾶν ὅ τι συνοίθρησεν ἐκ καλῶν χριστιανῶν πρὸς ἀνέγερσιν τῆς μεταξὺ τῶν χωρίων Ἁγ. Συλᾶ καὶ Πολεμιδίων ἐκκλησίας τοῦ ἁγ. Γεωργίου, καταγίνεται ἤδη μετὰ ζήλου εἰς τὴν ἐσωτερικὴν αὐτῆς διακόσμησιν, ἀθροίζων

τὰς προαιρετικὰς ἑκάστου συνδρομάς. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐφοδιασθεὶς δι' ἐνδεικτικῶν περὶ τῆς τιμιότητός του παρά τε τῆς Ἐκκλ. Ἀρχῆς καὶ πολλῶν ἄλλων πολιτῶν, προτίθεται νὰ ἀπέλθῃ εἰς Αἴγυπτον καὶ αἰτήσηται παρὰ τῶν ἐκεῖ Κυπρίων τὸν ὀβολόν των.

*
* *

Μόλις ἐγράψαμεν ἐν τῷ παρελθόντι ὅτι δὲν ἀκούονται πολλαὶ ἀσθένειαι καὶ ἰδοὺ οἱ κακοήθεις πυρετοί, λίαν κακοήθως ἔρθασαν διὰ νὰ μᾶς διαψεύσωσιν. Ἔχομεν τοιούτους ἤδη ἐνταῦθα εἰς μικρὰ παιδία, οἵτινες ὅμως δὲν πταίουν καὶ πολύ, διότι τοὺς προσκαλοῦμεν μὲ τὴν κατάχρησιν τῶν ὀπωρικῶν. Κωλικόπονοι προσέτι καὶ διάρροιαι ἐπιβεβαιοῦσι τὸ αἴτιον τῶν πυρετῶν. Τὰ ὀπωρικὰ ἐφέτος εἶνε πράγματι πολλά, ἀλλὰ δὲν εἶνε τοῦτο λόγος ὅτι πρέπει νὰ τρώγωμεν καὶ πολλά.

*
* *

Μετὰ πολλῆς τῆς εὐχαριστήσεως πληροφορούμεθα ὅτι ἡ πόλις Λάρναξ, συνεπεια τῆς καλῆς τῶν δημητριακῶν καρπῶν ἐσοδείας καὶ τῆς αὐτοθι ἱδρύσεως ἀποθηκῶν τῆς εἰς εἶδος λαμβανομένης ἐφέτος δεκάτης, ἤρξατο ἀνακτῶσα τὴν πρώην ζωηρότητά της. Ἐλπίζομεν ν' ἀνελθῃ ταχέως εἰς τὴν πρώτην ἀκμήν της, ἡ ἄλλοτε τόσον ζωηρὰ καὶ τόσον ἀκμαία αὕτη πόλις, διότι ἡ ζωηρότης τῆς ἀγορᾶς τόσον τῆς Λάρνακος ὅσον καὶ τῆς Λευκωσίας, ἀγγέλλει εὐτυχίαν τῆς γεωργικῆς κυρίως τάξεως, καὶ ἑπομένως ὅλης τῆς νήσου.

*
* *

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ ἐκ τοῦ χωρίου Πολιτικοῦ ἀλλ' ἐν Καίρῳ πρὸ πολλοῦ διαμένοντος καλοῦ πατριώτου κ. Νικ. Ἀοστολίδου μετὰ τῆς δεσποσύνης Αἰκατερίνης Μ. Κοιλανιέως. Εὐχόμεθα τῷ νεαρῷ ζεύγει ἀνέφελον κ' εὐδαίμονα τὸν συζυγικὸν βίον.

*
* *

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ.

Δημοσιεύσατε παρακαλῶ τὰς ἀπείρους μου εὐχαριστίας πρὸς τὸν ἀξιέπαινον ἰατρὸν κ. Μ. Δημάκην ὅστις διὰ τῆς ἐπιστημονικῆς του ἱκανότητος καὶ ἐπιμελείας ἔσωσεν ἐκ βεβαίου κινδύνου τὸ τέκνον μου, τετράκις ἐν διαστήματι δύο ὡρῶν ἐπισκεπτόμενος αὐτὸ καὶ ἐπ' ἀρκετὰς ὥρας ἐν καιρῷ νυκτὸς παραμένων καὶ βίβων ὁ ἴδιος τὰ φάρμακα, καὶ ταῦτα πάντα δωρεάν.

Λεμησσῷ 18. 7. 90.

Ὁ ἐσαεὶ εὐγνωμόνων πατὴρ
Κυριακὸς Γεωργίου.

Τὴν μεγίστην ἡθάνθην χαρὰν ὅτε εἶδον ἰαθέντα τὸν πατέρα μου ἐκ τῆς δεινῆς τῶν ὀφθαλμιῶν νάφου ὑφ' ἧς ἀπὸ πολλοῦ ἔπασχε. Τὴν χαρὰν μου ταύτην καὶ τὴν τοῦ πατρός μου ὀφείλομεν εἰς τὴν ἄκνων καὶ ἐπιστημονικῶς ἐπιμεμελημένην θεραπείαν τοῦ ἐν Λευκωσίᾳ ἰατροῦ κ. Ν. Δέρβη, πρὸς ὃν ἀπονέμομεν τὴν ἐσαεὶ εὐγνωμοσύνην μας. Εὐχόμεθα τῷ Θεῷ νὰ χαρίζῃ αὐτῷ ἔτη πλείστα.

Ἐκ Μαραθοβούνου 10. 7. 90.

Κ. Παπαδόπουλος.

Βαρώσια.

Τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ ἐνώπιον ὀλίγου, ἀλλ' ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου ἐγένοντο αἱ ἐξετάσεις τοῦ ἐνταῦθα Ἑλληνικοῦ τμήματος τοῦ ἀπὸ ἐτῶν ἤδη ὑπὸ τοῦ καλλίστου διδασκάλου κ. Λ. Παϊσίου διευθυνομένου. Μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἀπαγγελθεῖσαν μικρὰν εὐχὴν ἤρξαντο αἱ ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν, 45 τὸν ἀριθμὸν καὶ εἰς τρεῖς τάξεις διαιρουμένων. Ἡ τρίτη τάξις ἡ καὶ ἀνωτέρα ἐξετασθεῖσα ἀπήντησε λίαν εὐστόχως εἰς τὰ ἀκόλουθα μαθήματα: Ἑλληνικά, ἐκ τῶν ἠθικῶν τοῦ Πλουτάρχου «Περὶ παίδων ἀγωγῆς» ἐξήγησιν καὶ Σύνταξιν. Ἱστορίαν «Περὶ τῆς μεγάλης τῶν ἐθνῶν μεταναστεύσεως». Μαθηματικά. Φυσικὴν ἐκ τῆς Γεωγραφίας Σακελλαρίου. Γεωμετρίαν καὶ Ἀριθμητικὴν περὶ ἐξαγωγῆς τετραγωνικῆς καὶ κυβικῆς ρίζης, καὶ εἰς Θεματογραφίαν. Αἱ δύο ἄλλαι τάξεις ἐξητάσθησαν μ. μ., ἀπαντήσασαι λίαν εὐστόχως εἰς τὰ ἐξετασθέντα μαθήματα.

Σήμερον Τρίτην ἔχομεν ἐξετάσεις τῶν κατωτέρων τάξεων τοῦ Ἀλληλοδιδακτικοῦ τμήματος, τὴν δὲ προσεχῆ Κυριακὴν τῶν ἄλλων τάξεων.

Κ. Π. Π.

Ἐν τῇ Ἰταλικῇ τῆς Γενούης «Ἐποχῇ», ἀναγινώσκομεν τὸ ἑπόμενον νόστιμον ἀρθρίδιον.

Τηλεγράφημα ἐξ Ἀθηνῶν λέγει: «Ἰσχυρὸς ἀγγλικὸς στόλος πλέει πρὸς τὴν Κρήτην» ὁ δὲ παρισιανὸς τύπος ὅστις ἔλαβε τὴν εἴδησιν ταύτην φωνάζει «εἰς τὰ ὅπλα! ἡ Ἀγγλία καταλαμβάνει τὴν Κρήτην!» Δὲν ἐξετάζομεν ἤδη ποίαν ἀληθῆ βάσιν ἔχει ἡ διαβεβαίωσις αὕτη· μάλιστα παραδεχόμεθα ἀσυζητητεὶ ὅτι ὁ ἀγγλικὸς στόλος διασχίζει τὸ κρητικὸν πέλαγος μὲ μόνην τὴν ἰδέαν νὰ κάμῃ ἕνα συνήθη διασκεδαστικὸν γύρον μᾶλλον, ἢ νὰ εἴπῃ εἰς τοὺς ἀεικινήτους νησιώτας. «Προσοχὴ καὶ φρόνησις, διότι ἐδῶ ἔχομεν τὸν σωφρονιστικὸν μανδύαν». Δύναται ὅμως νὰ στοιχηματίσῃ τις ἑκατὸν πρὸς ἕν, ὅτι ἡ τύχη τῆς Κρήτης εἶνε ὁμοία ἐκείνης τοῦ μικροῦ ἰχθύος συναγελαζομένου μετὰ τοῦ μεγάλου. Ἐὰν δὲν ἦνε σήμερον ἔσεται αὔριον. Ἐὰν δὲν ἀπεράσῃ ἀπὸ τὰς σιαγόνας τῆς ξανθῆς Ἀλβιῶνος, θὰ ἀπεράσῃ ἀπὸ ἐκείνας ἄλλου τινὸς λεγομένου πεπολιτισμένου ἔθνους, διότι ἡ ἀποστολὴ τῶν τοιούτων μεγάλων δυνάμεων εἶνε τὸ εὐσυχίζειν τοὺς μικροὺς λαοὺς τοὺς ἐγείροντας τὴν κεφαλήν. Οἱ μεγάλοι ἀλέκτορες ἐνοχλοῦνται ὑπὸ τῶν μικρῶν καὶ νεαρῶν ἀλεκτόρων ὅταν οὗτοι κηρύττωσι τὸ δίκαιόν των, καὶ ἐπεμβαίνουν οὗτοι ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ προστάτου. Τί εἶδος προστασίας εἶνε αὕτη ἐν τούτοις; ὅλοι τὸ γνωρίζουν. Οἱ δυστυχεῖς ἀρχαῖοι τόποι θὰ ἴδουν μίαν ἡμέραν ἑαυτοὺς πεπλουτισμένους ἀπὸ λέγχας καὶ κανόνια. Ἡ κυρὰ διπλωματία τοῖς λέγει: τέκνα, μὴ τρομάζετε. Ἔχετε ἀνάγκην κηδεμονίας. Ταῦτα τὰ ἐξ ὀρειχάλκου καὶ χαλυβδος ἀθωώτατα ἄργανα εἶνε τὸ πρῶτον δῶρον τὸ ὁποῖον σᾶς δίδει ὁ κηδεμών σας. Χαίρετε καὶ στέκεσθαι φρόνιμοι. Κατόπιν ἔρχονται ἕτερα δῶρα, ὅμοια τῶν πρώτων· ὁ τόπος ἔχει ἀνάγκην στολισμοῦ καὶ ἀσφαλείας. Ἔπειτα τὰ χριστούγεννα, ἡ πρωτοχρονιά, οἱ ἀπόκρεω, τὸ πάσχα καὶ καθεξῆς. Ταξὶς τις βλέπει δυσπίστως τὰς τρυφερότητας καὶ ἐναγκαλισμοὺς τούτους καὶ θορυβεῖ· ἀλλὰ τότε πίπτει τὸ προσωπεῖον καὶ ἀγροίκως λέγεται αὐτοῖς φόροι, καταπιέσεις, ψευδοαυτονομία, νόθευσις γλώσσης καὶ ἐθίμων... καὶ μίαν νύκτα... νέα κυβερνησις.

Καὶ ταῦτα πάντα ἐν ὀνόματι τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς διεθνοῦς ἰσορροπίας καὶ ἂν θέλετε καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ δικαιώματος τοῦ λαοῦ.

Ὦ σύντροφοι τοῦ Ἁγ. Ἀντωνίου!

«ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ»

Περιεχόμενα τοῦ 27 ἀριθμοῦ.

Περὶ τοῦ Ἡλίου· ἐτησία ἀπώλεια τῆς ἡλιακῆς θερμότητος· καταγωγὴ τῆς ἡλιακῆς θερμότητος· ὁ ἥλιος ἔχει θερμοκρασίαν 4 ἕως 5 ἑκατομμυρίων Κελσιακῶν βαθμῶν ὑπὸ Κ. Μητσοπούλου.—Περὶ τῶν ὀρυκτῶν λειφάνων ὑπὸ Ἀλεξ. Δ. Βάλβη.—Περὶ θεραπείας τῆς φθίσεως δι' ὑπερθέρμου ἀέρος ὑπὸ Ν. Γερμανοῦ.—Τιτθεία ἢ θήλασις τῶν βρεφῶν ὑπὸ Ν. Χρίστοβιτς.—Περὶ τῆς χροιᾶς τοῦ ὕδατος ὑπὸ Ν. Γεωργαντοπούλου.—Περὶ πτωματικῶν ἀλκαλοειδῶν καὶ τῆς γνώσεως αὐτῶν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ὑπὸ Ἀλ. Βάλβη.

«LA NAZIONE ITALIANA»

NEL REGNO, TRIPOLITANIA, EGITTO.
ERITREA . . . . ANNO L. 10 SEM. L. 6
NEGLI STATI DELL' UN. POST. 12 » » 7

ANNO 1 Num. 17.

SOMMARIO

Testo: Echi del Congresso «Pro Patria» a Trento, E. T..—Gli Italiani in Provenza, G. Letti.— L'Anaunia. Carlo Pertolini, et. Nizza! e i ricordi di Garibaldi.— Cronaca della Società «Dante Allighieri».— La settimana nel regno.—Notizie—Colonie — Altre Nazioni.

Illusrazioni: L'on Carlo Dordi, Presidente del Comitato per il Monumento a Dante in Trento.— Antonio Boniciolli, rappresentante di Zara al Congresso «Pro Patria» —Carlo Bertolini, Bresidente della Cocietà «Pro Patria». — Ponte di santa Ciustina nell'Anaunia.— Nizza. Il porto e le alture del Momborone.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:-o§o-:—

Ἀφ' ἧς ἡμέρας τόσον ἀδίκως ὅσον καὶ βαρβάρως ἐτυραννεῖτο ὁ Παϊτσας τῇ ἐπιμόνῳ θελήσει τοῦ ὑπουργοῦ Σταμπούλωφ καὶ ὡσεὶ ἀκουσίως τον ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας, ὅστις πρὸ τῆς θανατικῆς ἐκτελέσεως ἀνεχώρησεν, τὰ βουλγαρικὰ ἔλαβον τροπὴν, δυναμένην νὰ διαταράξῃ τὴν εἰρήνην. Διὰ τῆς ἀγγρώχου πρὸς τὴν Πύλην πρώτης διακοινώσεώς του καὶ διὰ δευτέρας μᾶλλον κολακευτικῆς ὁ Σταμπούλωφ ἀπῄτησε πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὴν ἐκ μέρους τῆς Πύλης ἀναγνώρισιν βουλγάρων ἐπισκόπων ἐν Μακεδονίᾳ. Ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἠτείλησεν ὅτι ἐὰν διορισθῶσι καὶ ἀναγνωρισθῶσι διὰ βερατίου βούλγαροι ἐπίσκοποι ἐν Μακεδονίᾳ, αὐτὸς μὲν θὰ παραιτηθῇ δὲν θὰ εὑρεθῇ δὲ διάδοχός του. Ἐπίσης καὶ ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Σερβία διεμαρτυρήθησαν κατὰ τῆς τοιαύτης ἀπαιτήσεως τῶν Βουλγάρων, ἀλλ' ἡ Πύλη μὴ δοῦσα προσοχὴν εἰς τὰς ἀπειλὰς ἐξέδοτο τὰ βεράτια τοιούτων ἐπισκόπων καὶ ἡ θέσις ἤδη τῶν πραγμάτων εἶνε κρίσιμος. Τὸν πρίγκηπα Φερδινάνδον συμβουλεύουσιν οἱ οἰκεῖοι καὶ συγγενεῖς νὰ μὴ ἐπανέλθῃ πλέον εἰς Βουλγαρίαν· νὰ θυσιάσῃ ἑαυτὸν πρὶν θυσιασθῇ, ἀλλὰ δὲν φαίνεται διατεθειμένος νὰ πράξῃ τοῦτο. Ἀναμένεται τώρα τί θὰ πράξῃ ἡ Ρωσσία, ἥτις ἔχει πρόχειρον τὸ μέσον τὴν κατάστασιν τῆς Ἀρμενίας, ὅπως τιμωρήσῃ πᾶσαν συγκατάβασιν τῆς Πύλης πρὸς τὰς βουλγαρικὰς ἀξιώσεις ἐπὶ τῆς Μακεδονίας. Τὰ ρωσσικὰ στρατεύματα ἵστανται εἰς ἀπόστασιν μιᾶς ἡμέρας ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας, Ἄγγλοι δὲ βουλευταὶ προτείνουν νὰ προσκληθῇ ἡ Ρωσσία νὰ καταλάβῃ τὴν Ἀρμενίαν διὰ νὰ περάνῃ τὰ ὑπὸ τῶν Κούρδων διαπραττόμενα ἀνομιουργήματα. Ἡ Ὑψ. Πύλη ταραχθεῖσα ἐκ τῆς καταπληκτικῆς αὐξήσεως κατά τε τὸ ποιὸν καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἐν τῷ Εὐξείνῳ ρωσσικῶν πολεμικῶν πλοίων καὶ ἐκ τῆς ἀκαταπαύστου προσπαθείας τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς συγχρότησιν ἀξιομάχου ναυτικῆς δυνάμεως, παρεκάλεσε τὴν ἀγγλικὴν κυβέρνησιν ὅπως συντελέσῃ εἰς τὴν ἐπανόρθωσιν τοῦ ὀθωμανικοῦ στόλου, ἀλλὰ τοῦτο χρήζει ἑκατομμυρίων καὶ ὁ βραχίων τῆς Ρωσσίας εἶνε πάντοτε ἕτοιμος ὅπως κωλύσῃ τὴν Τουρκίαν ἀπὸ παντὸς σπουδαίου ἀναλώματος πρὶν ἐξοφληθῇ ἡ ὀφειλομένη πολεμικὴ ἀποζημίωσις.

—Τὴν Κρήτην, κατὰ τὸν «Φιγαρῶ», ἀφίνει ἡ Γερμανία συνεπεία τῆς τελευταίας ἀγγλογερμανικῆς συνθήκης, εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ Ἰταλίαν πρὸς διαμοιρασμὸν αὐτῆς. Οὕτως ἐπιτρέπεται τῇ Ἀγγλίᾳ καὶ ἡ τῆς Αἰγύπτου κατοχὴ ἐπὶ τῷ ὅρῳ, ἵνα ἐν περιπτώσει πολέμου ἀγγλικὰ σκάφη φρουρῶσι τὰ γερμανικὰ παράλια.

—Κατὰ τὰς ἐκ Μελίτης εἰδήσεις μέγας ἐρεθισμὸς ἐπικρατεῖ παρὰ τῷ λαῷ τῆς νήσου ἐκείνης κατὰ τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως βουλομένης νὰ καταργήσῃ τὴν ἰταλικὴν γλῶσσαν.

Κων)πολις, 21.

Ὑποχωρῶν εἰς τὴν βουλγαρικὴν πίεσιν ὁ Σουλτάνος ὑπέγραψε ἰραδὲν ἐπιτρέπων τὸν διορισμὸν τριῶν ἐπισκόπων ἐν Μακε-

δονία πρὸς μεγάλην δυσαρέσκειαν τῆς Ρωσσίας, τῆς Σερβίας καὶ τῆς Ἑλλάδος.

Λονδῖνον, 21.

Ἐκ Σοφίας ἀγγέλλεται εἰς τὴν «Σημαίαν» ὅτι ὁ κ. Σταυπουλὼφ ἱκανοποιηθεὶς ἐκ τῶν παραχωρήσεων τῆς Πύλης ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ἐπισκόπους τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Μακεδονίας θὰ δυνηθῇ νὰ διεξαγάγῃ τὰς ἐκλογὰς ὑπὸ ὠφελίμους ὅρους καὶ ναναλάβῃ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ζητήματος τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ πρίγκηπος Φερδινάνδου καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Βουλγαρίας.

Λονδῖνον, 21.

Μέγας στόλος θὰ κινητοποιηθῇ αὔριον, διὰ τὰ γυμνάσια. Περισσότερα τῶν πεντήκοντα σκαφῶν, ἐκ τῆς ἐφεδρείας ἐτέθησαν εἰς ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν.

Παρίσιοι, 23.

Αἱ παραχωρήσεις αἱ γενόμεναι εἰς τὴν Βουλγαρίαν ἐν ταῖς ἐπισκοπαῖς τῆς Μακεδονίας εἶνε ἀποτέλεσμα πιέσεως τῆς τριπλῆς συμμαχίας καὶ τῆς Ἀγγλίας ἥτις ὑπερίσχυσε τῆς ἀντιστάσεως τῆς Ρωσσίας.

—Διαδίδεται ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος πρὸς σκοπὸν συνδιαλλαγῆς μετὰ τῆς Ρωσσίας ἔπεισε τὸν βασιλέα τῆς Δανίας νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν πρίγκηπα Βαλδεμὰρ νὰ δεχθῇ τὸν βουλγαρικὸν θρόνον, μετὰ τὴν πιθανὴν παραίτησιν τοῦ Φερδινάνδου.

Βερολῖνον, 23.

Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος προτίθεται νὰ καταπλεύσῃ τῇ 27 εἰς Βιλελμσχάφεν, ὁπόθεν μεταβήσεται εἰς Ἀγγλίαν. Τὰ κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ αὐτοκράτορος ἐν Ρωσσίᾳ παρασκευαζόμενα ρωσσικὰ γυμνάσια ἐκτελεσθήσονται μεταξὺ Γατσίνας, καὶ Κρασνοσέλου τῆς ἀκτῆς τοῦ φυσικοῦ κόλπου καὶ τῆς Νάμβας, ἀρχόμενα τῇ 19 Αὐγούστου καὶ λήγοντα τῇ 25.

Κων)πολις, 25.

Ἡ πρὸς τὴν Πύλην ἐπιδοθεῖσα διακοίνωσις ὑπὸ του κ. δὲ Νελιδὼφ, δηλοῖ, ὅτι αἱ γενόμεναι πρὸς τὴν Βουλγαρίαν παραχωρήσεις ταπεινοῦσι τὸν Σουλτάνον. Καθιστῶσι προηγούμενον ὀλίγον φιλικὸν ἀπέναντι τῆς Ρωσσίας καὶ δύνανται νὰ ἔχωσι σοβαρὰς συνεπείας.

Ἡ διακοίνωσις αὕτη προκαλεῖ μεγίστην ἀνησυχίαν τῆς Πύλης.

Ο ΠΡΟΠΑΠΠΟΣ ΚΑΙ Η ΔΙΣΕΓΓΟΝΗ

(συνέχεια)

Εἶχα σκοπὸν νὰ τοῦ ψάλλω πολλὰ ἀκόμη τοῦ κὺρ γαμβροῦ μου, μὰ ἀφοῦ τὸν εἶδα ὅτι ἐπραΰνεν εἰς ὅσα τοῦ εἶπα καὶ δὲν μοῦ ἀντιστέκετον πιὰ, τὸν ἄφησα. Ὕστερ' ἀπὸ 'λίγο μοῦ λέγει—πᾶμεν ὀλίγο 'ς τὸν καφενέ;—Δὲν συνειθίζω γυιέ μου νὰ πηγέννω, μὰ ἀφοῦ θέλεις πᾶμεν. Ἐσηκωθήκαμεν λοιπὸν κ' ἐπήγαμεν εἰς ἕνα μεγάλον καφενὲν γεμάτον τρισπήλιν ἀπὸ ἀνθρώπους καὶ κοπελλούδια. Καμμιὰν πενηνταριὰν ταβλιὰ ἦσαν ἐκεῖ μέσα κατὰ σειρὰν, κ' εἰς κάθε ταβλὶ 4—5—6 ἄνθρωποι 'ς τὸν γύρον, ἄλλοι εἶχαν κάτι ξυλούδια τεσσαρακάντουνα πάνω 'ς τὸ τραπέζι καὶ τάστρωναν κατὰ σειρὰν, ἄλλοι εἶχαν ἐμπρός των κάτι μικρὲς βουρνοῦδες ξύλινες κ' ἔσυρναν μέσα δηὸ κοκκαλούδια κ' ἐτάρασσαν ἐδῶ κ' ἐκεῖ κάτι στρογγυλὰ ξύλα ποῦ ἦσαν μέσα, καὶ οἱ περισσότεροι ἔπαιζαν χαρτιά. Δὲν ἐστέκετον κανένας χωρὶς δουλιάν. Μὰ ἐκεῖ ἔβλεπα καὶ κάτι μεγάλα πράγματα σὰν καρκόλες καὶ ἐκεῖ μέσα εἶχαν 2—3 μάππες κοκκαλένιες καὶ δηὸ τρεῖς 'ς τὸν γύρον μὲ κάτι μακρυὰ ξύλα ἐκτυποῦσαν πάνω 'ς ταῖς μάππαις κ' εὕρισκεν ἡ μιὰ τὴν ἄλλην κ' ἐγελοῦσαν καὶ κάμποσα κοπέλλια ποῦ 'στέκοντο 'ς τὸν γύρον. Μόλις ηὗραμεν κ' ἐμεῖς καρέκλες κ' ἐκαθήσαμεν, τότε μοῦ λέγει ὁ γαμβρός μου— παίρνεις τίποτε;—τί νὰ πάρω;—ἔπαρε κανένα ποτόν.—Δὲν εἶν' ὥρα γυιέ μου τοῦ ποτοῦ.—Δὲν πειράζει· πάρε ἕναν ἀμάρον ποῦ ὠφελεῖ.—Ἂς ἦνε, τοῦ εἶπα, διὰ νὰ δῶ τί πρᾶγμα εἶνε αὐτὸς ὁ ἀμάρος. Ἐφώναξε τοῦ καφετζῆ κ' ἔφερεν εἰς ἐμὲ τὸν ἀμάρο καὶ εἰς ἐκεῖνον ἕνα ἄλλο πρᾶγμα μὲ πολὺν ἀφρὸν ἀπὸ πάνω, ποῦ, ὁ Θεὸς νὰ μὲ συγχωρήσῃ, ἐνόμισα πῶς ἦτο κατουρκὰ τ' ἀππάρου κ' εἶπα τὸ μέσα μου, μὲ τόσα ἄλλα παράξενα ποῦ βλέπω σήμερον, ἐμπορεῖ ναῦραν οἱ γιατροὶ πῶς ὠφελεῖ καὶ ἡ κατουρκὰ πλέον καθόλου παράξενον. Ἐθώρουν λοιπὸν τὴν καυδῆλαν κ' ἐγέλουν.—Τί γελᾷς; μοῦ λέγει ὁ γαμβρός μου.—Δὲν μοῦ λέγεις τί πρᾶγμα εἶνε αὐτό;—Εἶνε πύρρα, μοῦ λέγει· εἶνε καλὸν ποτόν.—Καὶ αὐτὰ τὰ καλὰ ποτὰ ποιοὶ τὰ κάμνουν;—Οἱ εὐρωπαῖοι.—Οὔ! ποῦ νὰ πᾶν 'ς τἀναθέματα αὐτοὶ οἱ Εὐρωπαῖοι θὰ μᾶς γδύσουν γαμβρέ. Ἐκαταλάβαν μας πῶς εἴμαρθον πελλοὶ καὶ θέλουν νὰ μᾶς τιτσιρώσουν κιόλας. Τώρα νὰ πιῶ τὸν ἀμάρον καὶ θὰ πιῶ κι' ἀπ' αὐτὸ νὰ δῶ τί πρᾶγμα εἶνε. Ἔβαλα τὸν ἀμάρον 'ς τὸ στόμα μου, ἐτράβησα μιὰν ρουφιὰν μὰ τὴν δεύτερην δὲν ἐμπόρεσα· τὴν ἔφτυσα χαμαὶ καὶ ὀλίγον ἔλειψε νὰ ξεράσω.—Βρὲ ἀδελφὲ τοῦ λέγω αὐτὸ εἶνε πικρὸν φαρμάκι.—Μὰ καὶ τὰ γιατρικὰ πικρὰ εἶνε, μοῦ λέγει, μὰ ὠφελοῦν.—Μὰ ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄρρωστος καὶ τὰ γιατρικὰ οἱ ἄρρωστοι τὰ πέρνουν· οὔφ! ἀηδίαν πλάστη μου! Ἐκεῖνος ἐγέλα· τώρα νὰ σοῦ φέρῃ πύρραν ποῦναι καλλίτερη μοῦ λέγει.—Μὰ μήπως εἶνε κι' αὐτὴ 'σὰν τοῦτο;—Ὄχι μὲ λέγει. Μ' ἔφεραν τέλος πάντων πύρραν, τὴν ἔβαλα 'ς τὸ στόμα μου, ἐτράβησα μιὰν, ἀλλὰ 'ς τὸ δεύτερον ρούφημα, ἐπήτησα κ' ἐρράντησα καὶ τὸν γαμβρόν μου ποῦ μ' ἔβλεπεν ἀντικρὺ καὶ τὸ τραπέζι ποῦ καθήμεθα.—Γαμβρὲ, τοῦ λέγω, αὐτὸ τὸ ζουμὶ εἶνε σωστὸν ζουμὶ τῶν ἐληῶν τῶν κολυμβάτων καὶ σεῖς τὸ πίνεττε ὡς ποτὸν ὠφέλιμον;—Εἰς τὴν ἐρώτησίν μου αὐτὴν ἕνας νέος ὅστις μ' ἔβλεπεν ἀντικρὺ κ' ἐγέλα λέγει τοῦ γαμβροῦ μου.—Δὲν τοῦ φέρνεις βρὲ ἀδελφὲ ρακὶ καὶ κρασὶ πῶν συνειθισμένος ὁ γέρως καὶ τοῦ φέρνεις τέτοια ποτὰ ποῦ δὲν τὰ εἶδεν ποτέ του;—Τί λέγεις χαρῶ σε; τοῦ λέγω. Βέβαια ἐγὼ εἶμαι συνειθισμένος μὲ τὸ ρακὶ τοῦ τόπου μου καὶ μὲ τὸ κρασί μου ποῦ τὸ κάμνω ἐγὼ καὶ ξεύρω τί διάολον ἔχει μέσα καὶ ὄχι μὲ τὰ μασκαροποτὰ τῶν Εὐρωπαίων. Κύταξε ἐκεῖνο τὸ πρόσωπόν σου ἐσὲ, ποῦσαι μαθημένος μὲ τὰ εὐγενικὰ αὐτὰ ποτὰ τὰ ὁποῖα ὠφελοῦν λέγετε, πῶς εἶνε κολοκιασμένον ποῦ σὲ νομίζω πῶς ἐσηκώθης τώρα ποῦ τὸ κρεββάτι, ἐνῷ ἐμὲ μὲ τὰ 97 μου πῶς σοῦ φαίνεται; καὶ ὅμως σὔτε ὁ ἀμάρος σου μοῦ ἔσασε τὸ στομάχι ποτὲ σὔτε ἡ πύρρα σου μοῦ ἐχώνευσε τὸ φαγί· ἀλλὰ τὸ ἄδολο ρακὶ μοῦ ἤνοιγεν ὀλίγον τὴν ὄρεξίν καὶ τὸ καθαρὸν κρασὶ μοῦ συνώδευε καὶ μοῦ καλοχώνευε τὸ φαγητόν. Σᾶς βλέπω ὅλους σας ἐδῶ μέσα χαρῶσε, ποῦ πίνετε τοῦτο τὸ ποτὸ ποῦ ὠφελεῖ, καὶ τὸ ἄλλο ποῦ κάμνει καλὸ, καὶ νομίζω πῶς εἶμαι μὲ τοὺς νεκρούς. Ποῦ εἶνε λοιπὸν ἡ ὠφέλεια τῶν ποτῶν σας; ἢ μήπως θὰ σᾶς ὠφελήσουν διὸ τὸν ἄλλον κόσμον;

Ἐστάθη τὸ κοπελλοῦδι καὶ μ' ἔβλεπε χωρὶς νὰ ὁμιλήσῃ. Λαλῶ πως ἔλεγε 'πὸ μέσα του—μὲ κακὸν ρεζιλάτσον ἐμπερδεύσαμεν. Τέλος πάντων διέταξα καὶ μοῦ ἔφεραν μίαν ρακὴν, ποῦναι συνηθισμένη ἡ χωριάτική μου γλῶσσα μαζῆ της καὶ ὁ χωριάτικός μου οὐρανίσκος, ἔπια μὲ τὴν εὐχαρίστησιν ἐκείνην ποὔπινα ἀπὸ μικρὸ παιδί, καὶ ἀφῆκα τοὺς ἀμάρους καὶ τὰς πύρρας διὰ ταῖς ἐξευγενισμένες γλῶσσες, τοὺς λεπτοὺς οὐρανίσκους καὶ τὰ βλαμμένα στομάχια διὰ νὰ πίνουν νὰ ὠφελοῦνται.

(ἀκολουθεῖ)

Λύσις τοῦ 48 αἰνίγματος Νοῦς—οὖς—βοῦς.

Λυτῆρες ὁ Κωνστ. Π. Λανίτης, Π. Μιχαλλεκείδης, Ἀναξ. Σ. Χουρμουζίου, Χρ. Σ. Χουρμουζίου καὶ Μιχ. Σταύρου. Ἐκ Λάρνακος Α. Ἠλία καὶ Βασίλ. Ἠλία.

Λύσις τοῦ 11 λογογρίφου. Εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.

Λυτῆρες Κωνστ. Π. Λανίτης, Ἀναξ. Σ. Χουρμουζίου καὶ Χρ. Σ. Χουρμουζίου.

—o:-ꝏ-:o—

ΑΙΝΙΓΜΑ 49ον

Καλοῦσί με τὸ μέγιστον κακὸν φεῦ! πρὸς τοῖς ἄλλοις,
Ἀλλ' εἶμ' ἀναγκαιότατον
Καὶ ἐπιθυμητότατον,
Μικροῖς τε καὶ μεγάλοις.
Τὸ πρῶτον δὲ ψηφίον μου καὶ ἔσχατον ἐπίσης,
Παραλαβὼν, ὦ φίλτατε, τότε θὰ σχηματίσῃς
Παρ' οὗτινος ἐκτρέφεσαι
Κ' ἐν ᾧ Ἀχ! καταστρέφεσαι.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρασία ἀ. ποιότητος γρ. . . .	230—240
δευτέρας ποιότ. » » .	200—210
» ξυνισμένα » » . .	150—180
ρακὴ σοῦμα 19 βαθ. ἡ ὀκ. παρ. . . .	70
ἄλευρα τῆς Ἀντολῆς ὁ σάκκος γρ.	115—120
σῖτος τὸ κοιλὸν γρ.	18—22
κριθὴ » »	10—11
Ὄροβος	13—15
χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας . . .	88—90
τὸ χαλεπικὸν καντάρι.	

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ὁ κ. Βασίλειος Θεοφανίδης ἔλαβεν ἐσχάτως ἐξ Ἀγγλίας καὶ θὰ λαμβάνῃ τακτικῶς δείγματα διαφόρων ὑφασμάτων διὰ πᾶσαν ἐποχὴν, ὁλδ. κασμιρίων, τσοχῶν, μουσαμάδων, δύναται δὲ κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν πελατῶν, νὰ φέρῃ εἰς τὰς τιμὰς τῶν ἰδίων ἐργοσασίων ὅθεν τὰ λαμβάνῃ, ἑτοίμους ἐνδυμασίας καὶ μὴ, εἰς μικρὰν ἢ μεγάλην ποσότητα. Ἔτι δὲ δύναται νὰ φέρῃ διαφόρων εἰδῶν φλανέλλας, λινὰ, κολάρα, λαιμοδέτας, ὑποκάμισα, σινδόνια ἕτοιμα καὶ μὴ, κατ' ἐκλογὴν καὶ εἰς οἷον μέγεθος ἀπαιτεῖ ἕκαστος, χειρόμακτρα, τραπεζομάνδυλα, καὶ ὅλα ἐν γένει τὰ διὰ τὰς οἰκίας ἀναγκαῖα. Εἰς τοὺς βουλομένους δίδει ὁ ἴδιος πᾶσαν πληροφορίαν.

Ὁ κ. Στέφανος Κ. Μαϊμαρίδης ἱδρύσας ἐν Βαρωσίοις καζάνιον ρακῆς μετὰ καλοῦ τεχνίτου ἐκ Χίου, ἀγγέλλει ὅτι ἐξάγει λαμπρὰν μαζίχαν ἐκ καθαρᾶς σούμας τῶν ραφυλίων καὶ οὐχὶ σπίρτων, ἐξαιρέτου ποιότητος καὶ εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς.

Ἀναλαμβάνει τὴν ἀποζολὴν καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς νήσου.

Ὅσοι ἀγαποῦν νὰ πίνωσι καθαρὰν μαζίχαν, ἐβγαλμένην ἀπὸ σταφυλὴν τῆς Κύπρου καὶ οὐχὶ ἀπὸ σπύρτα Εὐρωπαϊκὰ, ἂς κατευθύνωνται εἰς τὸν καθηγητὴν ὄντως τῆς κατασκευῆς ἀδόλων καὶ καθαρῶν οἰνοπνευμάτων διαφόρων εἰδῶν κ. Γ. Μιχαηλίδην, ὅστις ἐβραβεύθη τόσας φορὰς διὰ τὴν πρὸς ταῦτα ἱκανότητα καὶ καθαριότητά του. Αἱ τιμαὶ λίαν συγκαταβατικαί.

Ἐν τῷ κατὰ τὴν ἀγορὰν τῶν Μαραθεφτῶν καταστήματι τοῦ κ. Κωνστ. Παπαδοπούλου εὑρίσκονται καὶ πωλοῦνται εἰς συγκαταβατικὰς τιμὰς ἱερατικὰ φορέματα ἕτοιμα, ἐκ καλῆς χρυσοϋφάντου σόφας.

Ἐν τῷ ἐν Λάρνακι καπνοπωλείῳ «ἡ Λάρναξ» διευθυνομένῳ ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Δ. Τρίγγα, πωλοῦνται: καπνὸς λιανικῶς καὶ χονδρικῶς διαφόρων ποιοτήτων, σιγαρόχαρτα ἀρίστης ποιότητος, τουμπεκκὶ ἐπίσης, ὡς καὶ ταμβάκος. Πρὸς δὲ καὶ χάρτης γραφῆς, φάκελλοι διαφόρων μεγεθῶν, γραμματόσημα, ὡς καὶ σπαρμακέττα καὶ φώσφορα. Οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὸ κατάστημα τοῦτο μένουσι καθ' ὅλα εὐχαριστημένοι.

Ἐν τῇ ὁδῷ Ριχάρδου (ἐνταῦθα) πωλεῖται οἰκόπεδον ἔχον πλάτος ποδ. 78, καὶ βάθος 60; ἤτοι ἐμβαδὸν 4,680 πόδας τετραγωνικοὺς, καὶ συνορευόμενον ὑπὸ Χ. Ζαβροῦ, Ἀνδρέου Κτίστου καὶ Πολ. Κ. Ἐλευθεριάδου. Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην κ. Χριστόδ. Σαββίδην.

Πωλεῖται ἡ κατὰ τὴν ὁδὸν «Πλόνδελ», ἀντικρὺ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Κ. Ἐλευθεριάδου οἰκία τοῦ κ. Χρισοδούλου Μυλοκόπου, ἐπὶ γηπέδου 150 ποδῶν μήκους, 45 πλάτους, ἔχουσα σύνορα δύο ὁδοὺς, ἀφ' ἑτέρου γῆν ὀρφανῶν Κεσόγλου καὶ ὄπισθεν κῆπον τοῦ Μοναστηρίου Χρυσοροϊατίσσης καὶ συνισαμένη ἐκ τεσσάρων καλῶν δωματίων, καὶ αὐλῆς μετὰ 30 περίπου δένδρων διαφόρων. Ὁ βουλόμενος ἀποταθήτω εἰς τὸν ἰδιοκτήτην κ. Χ. Μυλοκόπον.